

i sidste Samling var nedsat om denne Sag, idet man har meent, at Lønnen rettest bestemtes efter det Antal af Skatteconti, som hver Amtsforvalter maatte have. Det er nemlig vor Mening, at det egentlig ikke saa meget kommer an paa de Summers Størrelse, der indkræves, som det kommer an paa Antallet af Skatteconti; thi Uleiligheden og Arbeidet for vedkommende Amtsforvalter med Hensyn til Opkrævningen af Skatterne ere lige store, om den ene Skatteydens Skattebeløb er noget mindre eller noget højere, han har det samme Arbejde med de lavere Skatteconti som med de højere, og derfor have vi antaget, at den Regel var rettest at følge, at man gik ud fra Antallet af Skatteconti. Man har saaledes holdt sig til, hvad der, som sagt, blev foreslaaet af Udvalget i forrige Session, at for de Amtstuer, der have under 4,000 Skatteconti, skal der beregnes en Lønning af 1,200 Rd., de Amtstuer, der have mellem 4 og 8,000 Skatteconti, skulle have en Begyndelseslønning af 1,600 Rd., de Amtstuer, der have mellem 8 og 12,000 Skatteconti, en Lønning af 2,000 Rd., og de Amtstuer, der have over 12,000 Skatteconti, skulle have 2,400 Rd. Dernæst har Udvalget foreslaaet af Hensyn til, at Amtsforvalterembederne efterhaanden ville blive indskrænkede til det samme Antal som Amtsraadsmedlemmene, at man forandrer Bestemmelserne om Alderstilløbene for de Vedkommende fra de 5 Ældste og 5 Næstældste til de 4 Ældste og de 4 Næstældste, fordi Forholdet efterhaanden vil komme ned til, at det saaledes forholdsviis bliver det samme Alderstillæg, der beholdes. Disse ere omtrænt de Hovedpunkter, jeg har nærmere at give Forklaring over med Hensyn til de Indstillinger, der ere gjorte af Udvalget. — Hvad Revisionsfristen angaaer, da have vi omtalt den saa tidt, at jeg ikke troer, at jeg behøver nærmere at omtale dette Punkt. Jeg troer, at den Betragtning af denne Sag efterhaanden har udviklet sig, og at det er Folkethingets Mening, at den 5aarige Tidsfrist for Revisionen bør fastholdes; dersom der iøvrigt kunde tænkes paa at blive Enighed mellem Regeringen og Landstinget og Folkethinget, var det en anden Sag; men da der desværre for Ti-

den er meget sørgelige Udsigter i denne Retning, vil der ikke opnaaes Noget for Folkethingets Fleertal ved nu at opgive, hvad det anseer for at være den rette Revisionsfrist, nemlig 5 Aar, ialfald ikke at opgive den, for man seer, om man iøvrigt kan blive enig om Loven. Jeg kan for mit Vedkommende, men det er ogsaa kun for mit personlige Vedkommende, kun sige, at jeg ikke vilde ansee det for forsvarligt at lade en Lov strande paa Uenighed om Revisionsfristens Varighed, at jeg, naar der iøvrigt var Enighed, meget vel kunde vige paa dette Punkt, men at jeg paa den anden Side, naar Sagen staaer, som Tilfældet er, ikke troer det rigtigt at give efter, idet jeg ikke antager, at man derved vilde vinde Noget for Lovens Udkommen.

Finansministeren: Da den ærede Ordfører har dvælet noget ved den Hensigt eller den Plan, som det af Fleertallet i Udvalget havde været tilfattet at iværksætte, skal jeg navnlig i Anledning af den Udtalelse, hvormed han sluttede sine Bemærkninger derom, at den fastholdes som en Tanke for en nærmere Fremtid, tillade mig ogsaa at dvæle et Øieblik derved for at motivere, hvorfor jeg ikke har kunnet gaae ind paa denne Tanke. Det er navnlig, fordi jeg i den Henseende er uenig med saavel den ærede Ordfører som Udvalgets Fleertal i, at der virkelig vilde være nogen Besparelse tilstede for Statskassen ved at gjøre det og dernæst, fordi jeg holder mig overbevist om, at det vilde være en Foranstaltning, som paa ingen Maade vilde falde i den hele Befolknings Indest, naar den kom til at see Folgerne af den, og endelig, fordi det er forekommet mig at være i høj Grad betænkeligt at belæsse de communale Institutioner med en Skatteopkrævers fulde Byrde og fulde Ansvar. Den ærede Ordfører dvælede saavel som Fleertallet væsentligt ved Hensynet til den Besparelse, som derved vilde komme frem. Jeg skal i den Henseende tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at man har foreslaaet at afskaffe Amtsforvalternes Forretninger, og jeg troer ikke, at man tilstrækkelig har overbetet eller tilstrækkelig klart har seet, at for disse Forretninger vil der være at betale Bederlag til